

Η ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,

“ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

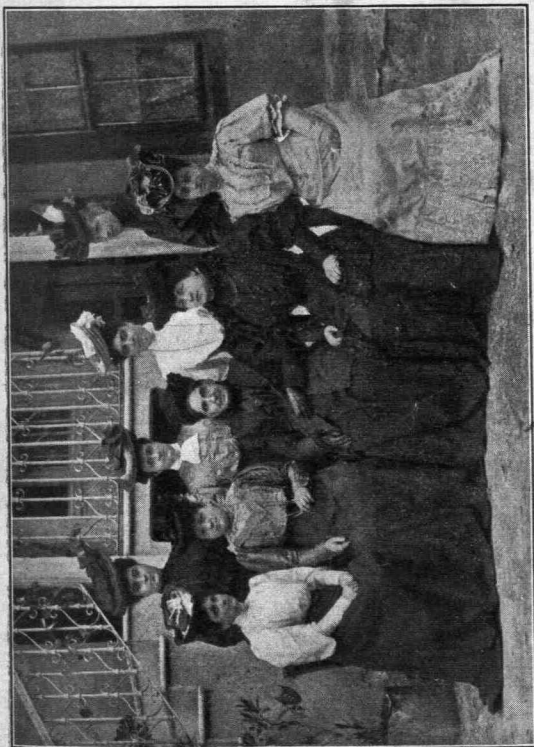
Ν ἀπό τὰ ἐπίζηλα εὐαγγῆ ἰδρύματα, τὰ ὅποια τιμῶν ὄντως τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἐξαιροῦν εἰς φωτεινὴν περιωπὴν τὸ ὠραῖον φῶλον τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, εἶνε ἀναντιρρήτως ἢ ἐν Θεσσαλονίκῃ «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν». Τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἐξανθρωπιστικὸν τοῦτο σωματεῖον, ὅπερ διέπουσι χεῖρες ἄβραι ὅσον καὶ δεξιῶνται, ἐκ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων αὐτόθι οἰκῶν, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀληθινὰ θαύματα φιλανθρώπου, κοινωφελοῦς καὶ χριστιανικῆς αὐτόχρημα δράσεως. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἂν ὁμολογήσῃ τις ὅτι ὀλόκληρος ὁ εἰκοσιπενταετής βίος τῆς «Ἀδελφότητος» πρόκειται ὡς μία διηνεκῆς ἐνσάρκωσις τῶν θεῶν τοῦ Εὐαγγελίου παραγγελμάτων. Εἶνε ἐκ τῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν κρηπίδα καὶ τὸ ἀέτωμα τῆς κοινωτικῆς ἀλληλεγγύης, τὸ σέμνωμα τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ὠραιότεραν ἐγγύησιν τῆς προνομιούχου ἑλληνικῆς φυλῆς. Πρώτιστος καὶ κύριος σκοπὸς τῆς «Ἀδελφότητος» εἶνε ἡ περίθαλψις τῶν ἀσθενῶν καὶ θεινοπαθούτων. Ἄλλ' ἢ εὐποιία τῆς ἐκτείνεται εἰς πολὺ μεγαλειότεραν ἀκτίνα, ἐκεῖ ὅπου μόνον ἡ γυναικεία τρυφερότης δύναται νὰ ἐξιχθῇ. Ἄρκει νὰ σημειώσωμεν ὅτι σήμερον παρέχει δωρεὰν ἐνδύματα εἰς 600-650 μαθητὰς καὶ μαθητρίδας ἀπόρους τῶν αὐτόθι ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἐνδεῆ ἄτομα· χορηγεῖ χρηματικὰς βοηθείας εἰς πενομένας καὶ ἀστηρίκτους οἰκογενείας· διατηρεῖ ὑποτρόφους μετὰ μητρικῆς μερίμνης· μοιράζει τρόφιμα· καταβάλλει ἐνοίκια ἀναξιοπαθούτων καὶ ἀπορφανισμένων· καὶ ἐν γένει σκορπίζει παντοῦ τὴν παραμυθίαν καὶ τὴν χαρὰν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος, ἄγρυπνος ἄγγελος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς δυστυχίας, διαχέουσα εἰς τὰς πονούσας ψυχὰς τὸ ἄρωμα τῆς εὐποιίας καὶ εἰς τὰ βασανισμένα σώματα τῆς εὐεργεσίας τὸ βάλασμον.

Ἄλλὰ πλὴν τούτων, ἡ «Ἀδελφότης» συνέλαβε πρὸ ἐξαστίας περίπου τὸ εὐγενὲς σχέδιον τῆς ἰδρύσεως ἐργαστηρίου, ἐν τῇ ὁποίῃ νὰ περισυλλέξῃ τὰ ἄπορα κοράσια τοῦ ἡμετέρου γένους, διὰ νὰ τὰ θωρακίσῃ δι' ἐντίμου βιοπορισμοῦ καὶ πίστεως πρὸς τὴν ἐργασίαν

εις τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Πρὸς τοῦτο μετακαλέσατο ἐξ Ἀθηνῶν εἰδικὴν διευθύντριαν, εἰς ἣν ἐνεπιστεύθη τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργαστηρίου, ὑπὲρ οὗ γενναία ἀρωγὸς προσήλθε πρώτη ἡ ἐρίτιμος κυρία Αἰκατερίνη Ράλλη προσενεγκοῦσα ἐβδομηκοντάλιρον ποσὸν εἰς ὑφάσματα, τρίχαπτα, κεντήματα καὶ λοιπὰ εἶδη, ὑποβοηθήσασα οὕτω τὴν ἐπ' αἰσίοις ἐγκαινίαισιν τοῦ λαμπροῦ ἔργου. Τὸ παράδειγμα τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης ἔσπευσαν νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλαι εὐπλαγχνικαὶ καρδίαι ἐκ τε τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑλλην. κοινότητος καὶ ἀλλαχόθεν, εὐλόγως δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἔκτοτε προσερχομένων δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν ἀναγράφονται εὐγνωμόνως εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀνηρτημένον τιμητικὸν πίνακα. Τὸ ἀληθῶς φιλόανθρωπον καὶ κοινωφελέστατον τοῦτο τμήμα τῆς «Ἀδελφότητος» διὰ τὸ ὅποιον δικαιούται αὕτη νὰ σεμνύνεται, καὶ τὸ ὅποιον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του δι' ὀλίγων ἐν ἀρχῇ ἐργατιδῶν, ἀριθμεῖ σήμερον ὑπὲρ τὰς 70 ἐργατικὰς κόρας τοῦ λαοῦ, χάριν δὲ τῶν ἀπορωτέρων ἐξ αὐτῶν, ἀνερχομένων εἰς τὸ ἡμισυ καὶ πλεόν, συνέστησε καὶ συσσίτιον συντηρούμενον διὰ χρηματικῶν εἰσφορῶν καὶ τροφίμων παρεχομένων πάντοτε ὑπὸ φιλοανθρώπων κυριῶν, πρὸς δὲ καὶ διὰ μονίμου λαχείου κατὰ διμηνίαν ἐκκυβευομένου ἐξ ἀντικειμένων καὶ ἐργοχειρῶν τοῦ ἰδίου ἐργαστηρίου. Πλὴν δὲ τῆς τροφῆς παρέχονται εἰς τὰς ἀπόρους καὶ ἐνδύματα, ὑποδήματα, χρηματικὰ βοηθήματα καὶ ἰατρικὴ περίθαλψις. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν» τοῦτο, ὡς δικαίως καλεῖται, καὶ τὸ ὅποιον διέπεται μὲ τὴν ἰσότητά εὐφυΐας καὶ ἀδρότητα αἰσθήματος, προήχθη εἰς βαθμὸν ἐπιφθονον,* δεχόμενον ἔκτοτε παραγγελίας ἀδιακόπους ὁμογενῶν καὶ ἀλλοεθνῶν ἐκ τε τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, ἔχον δὲ νὰ ἐπιδείξῃ προϊόντα τῆς πρώτης γραμμῆς εἰς τὸ εἶδος του, βραβευθέντα ἄλλως τε καὶ διὰ τοῦ πρώτου βραβείου εἰς τὰς ἐκθέσεις Χαλκίδος, Πανελληνίων, κλπ.

Αὐτὸ εἶνε ἐν σκιαγραφίᾳ τὸ ὥραϊον ἔργον τῆς «Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν», διὰ τὴν εὐδῶσιν τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἀπονεμηθῇ ἀμέριστος ὁ ἔπαινος καὶ ἡ τιμὴ εἰς τὰς εὐγενεῖς κυρίας τὰς ἀποτελούσας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν ἀληθῶς πολῦτιμον καὶ ἀκουράστου καλωσύνης καὶ ἐνεργητικότητος πρόεδρον αὐτῆς ἐρίτιμον κυρίαν Πολυτίμητην Χατζῆ Λαζάρου ὡς καὶ εἰς τὴν ἐφάμιλλον αὐτῆς ἀντιπρόεδρον κυρίαν Ἐρατῶ Μενεξέ, αἵτινες, σὺν τῇ φυσικῇ ὡραιότητι συνδυάζουσαι καὶ κάλλος ψυχῆς σπάνιον, δὲν ἠδύναντο εἰμὴ τοιοῦτον νὰ παρουσιάσουν καὶ τὸ ἐμπειστευμένον αὐταῖς μοναδικὸν πράγματι ἴδρυμα. Ἐπίσης δέον νὰ ἐξάρωμεν καὶ τὴν ζηλευτὴν δρᾶσιν τῆς γραμματέως κυρίας Μαίρης Πενζίκη, ἣτις διὰ τῶν γνώσεων, τῆς μορφώσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν χαρισμάτων ἀποβαίνει ἡ ψυχὴ ἡ γλυκεῖα τοῦ ἰδρύματος. Ὡς ἐν ἀρχῇ ἐλέχθη, ἡ «Ἀδελφότης» ὑφίσταται καὶ δρᾷ θαυμασίως ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἤδη, ἀπαρτίζεται νῦν ἐξ 165 μελῶν, διοικεῖται δὲ ὑπὸ δεκαεξαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τῆς Προέδρου, τῆς Ἀντιπρόεδρου, τῆς Γραμματέως,

τῆς Ταμίου κυρίας Ἰουλίας Πεσνικίδου καὶ 12 συμβούλων, ἧτοι τῶν ἀξιολόγων κυριῶν Καλλιόπης Τάτζη, Ἐλίζας Γκιρῶ, Βικτωρίας Λάλα, Νίνας Παπαγεωργίου, Ἀλεξάνδρας Γερασίμου, Νίνας Μιχαήλ, Εὐγενίας Μερχαμέ, Μαίρης Παπάζογλου, Εὐτέρπης Μπίτσου, Ἀσπα-

Βικτωρία Λάλα, Ἰουλία Πεσνικίδου, Μαίρη Παπάζογλου, Ἑλλη Χ. Λαζάρου
Νίνα Παπαγεωργίου, Ἀλεξ. Γερασίμου, Καλλ. Τάτζη, Πολυτ. Χ. Λαζάρου, Ἐρατὼ Μενεξέ

σίας Τουρνιδούκα, Ἑλλη Χατζῆ Λαζάρου καὶ Σοφίας δ' Ὀμπερμάγερ. Ἀναγράφομεν μετ' ὑπερηφανείας τὰ ὀνόματα τῶν φιλοanthρώπων κυριῶν, ἂν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην αὐτῶν μετριοφροσύνην, διότι φρονοῦμεν ἀδιστακτως ὅτι ἔργα τοιαύτης ὑψίστης κοινωνικῆς σημασίας, ναοὶ ἀληθῶς σεμνοὶ ἐν οἷς ἢ Ἐργασία μέλπει συγκινητικώτατον ὕμνον πρὸς τὴν Φιλαν-

θρωπίαν, και ἰέρειαι μυσταγωγοὶ τοιαῦται, ἐκπροσωποῦσαι τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν εἰς τὸν κόσμον ἐδῶ κάτω τῆς δοκιμασίας και τῶν θλίψεων, δέον νὰ ἐξαιρῶνται δημοσίᾳ, νὰ παρέχωνται δὲ ὡς ὑποδείγματα εἰς τὰς ἀπανταχοῦ ἑλληνίδας, ὑποδείγματα εὐγενοῦς ἀμίλλης και μιμήσεως. Διότι, τὸ ἔργον και ὁ σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος εἶνε ἀνυπολογίστως εὐεργετικώτερα, ἢ ὅσον μετριοφρόνως φαίνονται, οὐ μόνον διὰ τοὺς πάσχοντας και τοὺς τεταλαιπωρημένους, ἀλλὰ και διὰ τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, τὸ γένος, τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἔθνικὴ συνείδησις διὰ τοιούτων πάντοτε ἐκπολιτιστικῶν γνωρισμάτων ἐξεδηλώθη και ἐπεδλήθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΒΙΟΛΙΝΙΣΤΡΙΑ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η δεσποινὶς Ἑλένη Ι. Γεωργαντοπούλου. Ἐπὶ ἑπταετίαν ἐλάμβανε μαθήματα βιολίου ἐν τῷ Ὁδεῖῳ. Τὰς μεγαλειτέρας προόδους

ἐπέτελεσε παρά τῷ ἐξόχῳ διδασκάλῳ τῆς κ. Bustinduy μαθητῆ τοῦ περιωνύμου Tomson τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὁδεῖου τῶν Βρυξελλῶν και πρώτου βιολινιστοῦ. Κατ' ἔτος ἠξιοῦτο ἐπαίνου ἢ μνείας. Πέρυσι ἔλαβε τὸ χαλκοῦν βραβεῖον, ἐφέτος δὲ τὸ ἀργυροῦν μετὰ τοῦ διπλώματος ἀριστεύσασα και ἐξεληθούσα τοῦ Ὁδεῖου πτυχιούχος βιολινίστρια. Προικισμένη μὲ ἔκτακτον μουσικόν τάλαντον κέκτηται δεξιότητα πρώτης δυνάμεως εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ τόξου, ἐφ' ᾧ και κυρίως θαυμάζεται. Ἀναπτύσσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν και μεταδίδει πολὺ αἶσθημα, ἐμφυχοῦσα και χρωματίζουσα τὸν τόνον. Ἰδίως συναρπάζει ἡ ἱλιγγιώδης ταχύτης, μεθ' ἧς τὸ τόξον ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν χεῖρα τῆς προσφάσει τὰς χορδὰς ἀναδίδον γλυκυτά-

τους και θεῖους ἀληθῶς φθόγγους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν οἰκείων και τῶν ἀρμοδίων ὅπως σταλῇ και τελειοποιηθῇ εἰς Εὐρώπην. Θὰ ἀποβῇ ἀναντιρρήτως ἐντὸς μικροῦ μία ἀληθὴς καλλιτεχνικὴ δόξα διὰ τὴν Ἑλλάδα.